

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-060420224827

Volume: 6

Issue: 4

Month: April

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 06.01.2022

Accepted: 14.03.2022

Published: 01.04.2022

Citation:

Sankara Narayanan, K.
“Tolkappiyam Biological
Discriminations in
the Sangam Literature
Framework.” Shanlax
International Journal of
Tamil Research, vol. 6,
no. 4, 2022, pp. 83–89.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v6i4.4827](https://doi.org/10.34293/tamil.v6i4.4827)

*Corresponding Author:
krksankaraatamil@gmail.
com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Tolkappiyam Biological Discriminations in the Sangam Literature Framework

Dr. K. Sankara Narayanan

Assistant Professor, Sangappalagai for Tamil Development

University of Madras, Chennai, Tamil Nadu, India

<http://orcid.org/0000-0002-6260-8164>

Abstract - Tolkappiyam is the oldest grammar book in Tamil. It is divided into three chapters Ezhuthathigaram, Cholathigaram, Porulathigaram. Thokappiya Porulathigaram discriminates in three genetics. They are as follows 1. Juvenility names (Youthful names) 2. Masculine names, 3. Feminine names. Tolkappiyam was the first to introduce one to six biological discriminations to the world in Tamil. The purpose of this article is to examine the biological discriminations of the Tolkappiya genetics in the Sangam literature and to describe the biological discriminations found in the Sangam literature and its changes and developments.

Key Words: Tholkappiyam, Genetics, Biological, Discriminations, Sangam Literature

References

1. Aravinthan.Mu.Vai. 2008. *Uraiaashiriyargal*, Chennai, Manivasagar Publications.
2. Elampooranar Urai. 2010. *Tholkappiya Ezhuthathikaaram Moolamum Uraium*, Chennai, Saratha Publication
3. Elampooranar Urai. 2010. *Tholkappiya Cholathikaaram Moolamum Uraium*, Chennai, Saratha Publication
4. Elampooranar Urai. 2010. *Tholkappiya Porulathikaaram Moolamum Uraium*, Chennai, Saratha Publication
5. Sangam Literature, Ettuthogai - Vol I, 2014, Chennai New Century Book House
6. Sangam Literature, Ettuthogai - Vol II, 2014, Chennai New Century Book House
7. Sangam Literature, Ettuthogai - Vol III, 2014, Chennai New Century Book House
8. Sangam Literature Patthupattu - Vol I, 2014, Chennai New Century Book House
9. Sangam Literature Patthupattu - Vol II, 2014, Chennai New Century Book House
10. Subramaniam.Sa.Ve.Su., Sangam Literature, 2006, Chennai, Manivaasagar Publication
11. Sirpi Balasubramanayan & Neelapathmanaban, Puthiya Nokki Tamil Ilakkiya Varalaru, New Delhi, Sakthiya Academy
12. Tamillannal, Tholkappiyam Ezhuthathikaaram, Vol – I, 2006, Chennai, Manivasagar Publications
13. Tamillannal, Tholkappiyam Cholathikaaram, Vol – II, 2006, Chennai, Manivasagar Publications
14. Tamillannal, Tholkappiyam Porullathikaaram, Vol – III, 2006, Chennai, Manivasagar Publications
15. Perachiriyarin Urai, Tholkappiyam Porullathikaaram, 2017, Chennai, Amaravathi Publication

சங்க இலக்கியக் கட்டமைப்பில் தொல்காப்பிய உயிர்ப் பாசுபாடுகள்

முனைவர் கி. சங்கர நாராயணன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொல்காப்பியம் தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலாகும். அது எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்ற மூன்று அதிகாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் மரபியலை இளமைப்பெயர்கள், ஆண்பால் பெயர்கள், பெண்பால் பெயர்கள் என்று மூன்றாகப் பகுத்து உயிரினங்களின் இளமைப் பெயர்களைக் கூறுகின்றது. முதன்முதலாக ஒன்று முதல் ஆறு வரையிலான உயிர்ப் பாசுபாடுகளை உலகிற்குத் தமிழில் அறிமுகம் செய்தது தொல்காப்பியமாகும். தொல்காப்பிய மரபியல் சுட்டும் உயிர்ப் பாசுபாடுகளைச் சங்க இலக்கியங்களில் பொருத்திப் பார்த்து, சங்க இலக்கியத்தில் காணலாகும் உயிர்ப் பாசுபாடுகளை எடுத்துரைத்து, அதன் மாற்றங்களையும் இன்றைய வளர்நிலைகளையும் எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முக்கியச் சொற்கள்: தொல்காப்பியம், மரபியல், உயிர்ப், பாசுபாடுகள், சங்க இலக்கியம்

ஆய்வுக் கட்டுரை

தொல்காப்பியர் மரபியலில் சுட்டும் ஓரறிவு, ஈரறிவு, மூவறிவு, நான்கறிவு, ஐந்தறிவு மற்றும் ஆற்றறிவு உயிரினங்களின் பதிவுகளைச் சங்க இலக்கியங்கள் வழியாக எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. தொல்காப்பியம் மரபியலை, இளமைப் பெயர்கள், ஆண்பால் பெயர்கள், பெண்பால் பெயர்கள் எனக் கட்டமைக்கிறது. தொல்காப்பியரின் உயிர்ப்பாசுபாடுகளைப் பின்வரும் நூற்பா விளக்குகிறது.

ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே
இரண்டு அறிவதுவே அதனொடு நாவே
மூன்று அறிவதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறு அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே
(தொல்.பொருள்.1526)

ஓரறிவு உயிர்:-

தொடுதல் உணர்வு - புல், மரம்

ஈரறிவு உயிர்:-

தொடுதல், நாச்சுவை - நந்து, முரள்

மூவறிவு உயிர்:-

தொடுதல், நாச்சுவை, மூக்கால் முகர்தல் - சிதல், ஏறும்பு

நாலறிவு உயிர்:-

தொடுதல், நாச்சுவை, மூக்கால் முகர்தல், கண்ணாற் காண்டல் - வண்டு, தும்பி

ஐந்தறிவு உயிர்:-

தொடுதல், நாச்சுவை, மூக்கால் முகர்தல், கண்ணாற் காண்டல், செவியாற் கேட்டல் - மா, புள்

ஆறறிவு உயிர்:-

தொடுதல், நாச்சுவை, மூக்கால் முகர்தல், கண்ணாற் காண்டல், செவியாற் கேட்டல், மனத்தால் அறியும் உணர்வு - மக்கள்

ஓரறிவு உயிர்: புல் மற்றும் மரம்

ஓரறிவு உயிராகத் தொல்காப்பியம் புல்லையும் மரத்தையும் சுட்டுகிறது. இதில் புல் என்பது பசு, ஆடு போன்ற விலங்குகளின் உணவான சிறிய பச்சையான தாவரமாகும். மரம் என்பது மரத்தைக் குறிப்பதாகும். நெடுநல்வாடையில் புல் என்ற சொல்லின் பதிவை காணமுடிகிறது. கொட்டிலில் நிற்பதை வெறுத்த நிறைந்த பிடரி மயிரை உடைய குதிரைகள் புல்லாகிய உணவை வாய் நிறைய மெல்லும் தனிமை கெடுக்கும் ஓசையோடு நிலாவின் பயனை அரசன் நுகரும் நெடிய வெள்ளிய நிலாமுற்றம் என்ற பொருளைப் பின்வரும் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

**பணை நிலை முனைஇய பல் உளை புரவி
புல் உணா தெவிட்டும் புலம்பு விடு
குரலொடு (நெடுநல். 93-94)**

மரம் என்ற சொல்லைப் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் காணமுடிகிறது.

**பழு மரம் தேரும் பறவை போல
(பெரும்.20)**

ஆவி சூழ்ந்த மலையிலுள்ள பழுமரத்தைத் தேடித் திரியும் பறவைகளைப் போல, அழுகின்ற சுற்றத்துடன்கால் போன வழியே செல்லும் பொலிவழிந்த உடம்பினையும் புலவு நாளும் வாயினையுமுடைய பாணன் என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கம் தருகிறது.

ஈரறிவு உயிர்: நந்து மற்றும் முரள்

நந்து என்பது நத்தைகளைக் குறிப்பதாகும். புறநானூற்றில் நத்தை என்ற சொல்லின் வருகையினைக் காணலாம்.

**கதிர் கோட்டு நந்தின் சுரி முக ஏற்றை
(புறம்.266:4)**

பயன்தரும் மழைமேகம் பெய்யாது குளத்துக் களிமண் வெடித்துக் காயும் கோடை காலத்திலும் வயல்களில் முளைத் திருக்கும் ஆம்பல் இலையின் நிழலில் ஆண் மற்றும் பெண் நத்தைகள் கூடித் திளைக்கும் வயல்வளம் கொண்ட நாடு இளஞ்சேட் சென்னியின் நீர்நாடு என்று புலவர் பாடுகிறார். முரள் என்ற ஈரறிவு உயிரினை இப்பி என்றும் அழைப்பதுண்டு. புறநானூற்றில் இச்சொல்லின் வருகையைக் அறியலாம்.

**முதிர் வார் இப்பி முத்த வார் மணல்
(புறம்.53:1)**

முதிர்ந்து நீண்ட சிப்பியில் உள்ள முத்துப் போல் பரவிக் கிடந்த மணலில் ஒளிவிடும் மணிகளால் கண்ணைப் பறிக்கின்ற மாடங்களில், விளங்கும் வளையல்களை அணிந்த மகளிர், திண்ணைகளில் விளையாடும் விளங்கில் என்னும் ஊர்க்குப் பகைவரால் வந்த துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்காகப் போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானைப்படையையும் விரைந்து செல்லும் குதிரைப்படையையும் உடைய பொறையன் என்று சேரமான் மாந்தல் இளஞ்சேரல் இரும்பொறையினைப் பாடுகிறார் இளங்கீரனார்.

மூவறிவு உயிர்: சிதல் மற்றும் எறும்பு

ஒரு சிறிய குடிசை வீடு. சமைத்து நாட்கள் பல ஆகி விட்டன. வீட்டில் உள்ள பொலிவு அற்ற அடுக்களையில் அண்மையில் ஈனப்பட்ட, கண்ணைத் திறக்காமல் சாய்ந்த காதை உடைய, குட்டி நாய் படுத்து தூங்குகிறது. அந்தக் குட்டி இதுவரை யாரும் கறக்காத தாய் நாயின் முலையில் இருந்து பால் குடிக்க முயல்கிறது. அந்த நாய்க்கும் பலநாள் உணவில்லையாதலால், அதனிடம் பால் இல்லை. குட்டி பால் அருந்த முயல்வதை அறியாத தாய் நாய் ஓசை எழுப்பக்கூட வலு இல்லாது

படுத்துக் கிடக்கிறது. கட்டப்படாத சுள்ளியும் விறகுகளும் சிதறி கிடக்கின்றன. பழைய சுவர், புழுதி படிந்த, செல் அரித்த, ஈரமான காளான் நிறைந்த அடுப்படி. இதுதான் அவ்வீட்டின் தோற்றம். பசியால் மெலிந்த இடையை கொண்ட, வளையலை அணிந்த கைகளைக்கொண்ட அவ்வீட்டுப் பெண், அவர்கள் வீட்டில் உள்ள வேலியின் மேல் படர்ந்துள்ள கீரையைக் கிள்ளிக்கொண்டு வந்து, நீரை உலையாக ஏற்றி அதில் அதை உப்பில்லாமல் வேகவைத்துச் சமைத்து, வீட்டில் உள்ள சுற்றத்தார்களோடு உண்ணுகிறாள் என்று சிறுபாணாற்றுப்படை பாணனின் வறுமை நிலையைக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

**காழ் சோர் முது சுவர் கண சிதல் அரித்த
பூழி பூத்த பூழல் காளாம்பி**

(சிறுபாண்.133-134)

இதுவல்லாமல், அகநானூறு கறையான் எடுத்த சிவந்த நிலையினையுடைய புற்று என்று குறிப்பிடுகிறது.

சிதலை செய்த செம் நிலை புற்றின்

(அகம்.112:2)

எறும்புப் புற்று போல் பாறைகள். புற்றிலுள்ள துளைகள் போல் அதில் சுனைகள். கொல்லன் உலைக்களத்தில் இரும்பு அடிக்கும் கல் போல் ஆங்காங்கே சில பாறைத் தளங்கள். அதில் எயினர் இருப்பார். அம்பு தொடுத்த வில்லுடன் நிற்பார். வழிப்போக்கர்களைக் கொல்வதற்காக நிற்பார். அந்த வழியில் அவருடைய பொருள் தேடச் சென்ற தேர் சென்றது என்று சொல்கின்றனர். அதற்காக வருத்தம்கொள்ளாமல் அவர்மேல் ஊர் குறை சொல்கிறதே!

எறும்பி அளையின் குறும் பல் சுனைய

(குறு.12:1)

நாலறிவு உயிர்: தும்பி மற்றும் வண்டு

**கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அம் சிறை தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ**

(குறு. 2:1-2)

பூந்துகளைத் தேர்கின்ற வாழ்க்கையையும் அழகிய சிறகுகளையும் உடைய தும்பியே! உன் விருப்பத்தைச் சொல்லாமல் நீ கண்டதனை மொழிவாயாக! என்ற இறையனாரின் பாடலில் தும்பி என்ற சொல்லைக் காணமுடிகிறது.

கையால் மீட்டப்படும் யாழின் இசையைக் கொண்ட கூட்டமான வண்டுகள் ஒலியெழுப்பி ஆரவாரிக்க, இடைவிடாமல் தேன் துளிர்க்கும் பெரிய மலர்களையுடைய குளிர்ந்த தாழையின் விழுதைக் கயிறாகத் திரித்துச் செய்த ஊஞ்சலில் நீ வந்து ஆடினால் இளமையும், மடமையும் உள்ள பெண்மனின் தன்மையை வென்றவளே! என்ற கலித்தொகையின் நெய்தல் திணைப் பாடலில் வண்டு என்ற சொல்லின் வருகையைப் பதிவு செய்கிறார் அம்மூவனார்.

யாழ்இசை கொண்ட இன வண்டு

இமிர்ந்து ஆர்ப்ப (கலி.131:9)

ஐந்தறிவு உயிர்: மா மற்றும் புள்

மா என்ற சொல் பொதுவாகப் பல விலங்குகளைக் குறிப்பதாகச் சங்க இலக்கியத்தில் அமைகிறது. மாமரத்தின் அடியை வெட்டின குற்றம் இல்லாத வெற்றி என்ற பொருளின் வழியாக இங்கு மா என்ற சொல் மாமரத்தைக் குறிப்பதாகத் திருமுருகாற்றுப்படை விளக்குகிறது.

மா முதல் தடிந்த மறு இல் கொற்றத்து

(திரு.60)

குதிரையின் செலவினைப் பின்னே நிறுத்தும் வலிமையுள்ள கால்களையும், ஒளியுள்ள முகத்தினையும் உடைய காளையை அதனைச் செலுத்தும் பாகனோடு வழங்கும் மன்னன் என்ற தொடரின் பொருள் வழியாக இங்கு மா என்று குதிரையைக் குறிப்பதாக அமைகின்றது.

**மா செலவு ஒழிக்கும் மதன் உடை நோன் தாள்
வாண் முக பாண்டில் வலவனோடு தரீஇ
(சிறு.259-260)**

மந்திகள் செத்தைகளை அகற்றும் விலங்குகள் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தில் என்பதன் வழியாக இங்கு மா என்பது மந்தியைக் குறிப்பதாக அமைகிறது.

**மந்தி சீக்கும் மா துஞ்ச முன்றில்
(பெரும்.497)**

மானின் பார்வையை ஒத்த மருண்ட பார்வையினைக் கொண்டு, மயில் போன்ற சாயலில் நடமாடிய பெண் என்ற பொருள் விளக்கத்தின் வழியாக இங்கு மாணைக் குறிப்பதைக் கலித்தொகை வழியாக அறியமுடிகிறது.

**மா வென்ற மட நோக்கின் மயில் இயல்
தளர்பு ஒல்கி
(கலி.57:2)**

இளமையான, வீட்டு நொச்சிச் செடியில் (படர்ந்த) காட்டுமுல்லையின் வெள்ளிய மொட்டுகளை இரண்டிரண்டாய் வரிசையாக வைத்ததைப் போன்ற, வண்டுகள் விரும்பும் வெள்ளைப் பற்கள் என்பதில் மா என்ற சொல் வண்டினைக் குறிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வண்டு என்பது நாலறிவு உயிராக இருப்பினும் இதற்கு மா என்ற ஒரு பெயர் உள்ளதை அகநானூற்றின் வழியாகத் தெள்ளிதின் தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

**மனை இள நொச்சி மெளவல் வால் முகை
துணை நிரைத்து அன்ன மா வீழ் வெண் பல்
(அகம்.21:1-2)**

சங்க இலக்கியத்தில் பயின்று வரும் மா என்ற சொல்லின் வருகைமுறைகள் பின்வருமாறு:

**கடு மா பூண்ட நெடும் தேர் (நற் 91:11)
கடுமா என்பது குதிரையினைக் குறிக்கிறது.**

**விரி உளை பொலிந்த வீங்கு செலல் கலிமா
(நற்.121:8)
கலிமா என்பது குதிரையினைக் குறிக்கிறது.**

**பரிமா நிரையின் பரந்தன்று வைய
(பரி.26:2)
பரிமா என்பது குதிரையினைக் குறிக்கிறது.**

**வயமா பண்ணுந மதமா பண்ணவும்
(பரி.20-18)
வயமா என்பது குதிரையினைக் குறிக்கிறது.**

**கயமா பேணி கலவாது ஊரவும்
(பரி.20:19)
கயமா என்பது யானையைக் குறிக்கிறது.**

**இலங்கு ஒளி மருப்பின் கைம்மா உளம்புநர்
(கலி.23:1)
கைம்மா என்பது யானையைக் குறிக்கிறது.**

**கூம் கை மதமா கொடும் தோட்டி கைநீவி
(பரி.10:49)
வயமா பண்ணுந மதமா பண்ணவும்
(பரி.20:18)**

**மதமா என்பது யானையைக் குறிக்கிறது.
கொடு வில் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சி
(நற் 75-6)**

**கோட்டுமா வழங்கும் காட்டக நெறியே
(ஐங்.282-5)**

கோட்டுமா என்பது காட்டுப்பன்றி மற்றும் யானையைக் குறிக்கிறது.

முளவுமா தொலைச்சிய பைம் நிண பிளவை
(மலை.176)

முளவுமா என்பது முள்ளம் பன்றியைக் குறிக்கிறது.

குன்ற இறு வரை கோள்மா இவர்ந்து ஆங்கு
(கலி.86:32)

கோள்மா குயின்ற சேண் விளங்கு தொடு பொறி

(புறம்.58:30)

கோள்மா என்பது சிங்கம் புலியைக் குறிக்கிறது.

மடல்மாஊர்ந்து மாலை சூடி

(நற்.377-1)

மடல்மா - காதலியின் கவனத்தைக் கவர்வதற்காக இளைஞர் ஊர்ந்து வரும் பனை மடலால் செய்த குதிரையைக் குறிக்கிறது.

புள் என்ற சொல்லின் வருகையினைக் காணலாம். முடிச்சிட்ட வலைகள் முகர்ந்த முடங்கிய இறாமீன்கள் காய்வதை அவற்றின் மேல் விழும் பறவைகளை விரட்டுவதால் பகலும் கழிந்தது என்ற நற்றிணை பாடல் வழியாகப் புள் என்பது பறவையினைக் குறிப்பதை அறியமுடிகிறது.

முடி வலை முகந்த முடங்கு இறா பாவை
படு புள் ஒப்பலின் பகல் மாய்ந்தன்றே

(நற்.49:3-4)

பழுத்த மிளகு உதிர்ந்து கிடக்கின்ற பாறை ஒன்றின் மேல் உள்ள பெரிய சுனையில், பெரிய அடிப்பகுதியை உடைய மாவின் இனிய கனிகள் உதிர்ந்தன. அதனுடன் வண்டுகள் சிதறியத் தேனும், பலா மரத்தின் வெடித்து தேன் சொரியும்

நறுமணமான பழங்களின் சாறும் கலந்து, விளைந்த கள்ளாகியது. அதனை நீர் என்று எண்ணி குடித்த மயில் ஒன்று, பெரிய ஊரின் விழாக் களத்தில் மிகுந்து அரித்து எழும் ஓசையைக் கூட்டிய இனிய இசைக் கருவிகள் ஒலிக்க, கயிறாடும் பெண் கயிற்றில் ஏறி தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடிப் பின் தளர்ந்தது போல் தளர்ந்தது.

முழு முதல் கொக்கின் தீம் கனி உதிர்ந்தென
புள் எறி பிரசமொடு ஈண்டி பலவின்
நெகிழ்ந்து உகு நறும் பழம் விளைந்த தேறல்
(குறி.188-190)

இங்கு புள் என்பது வண்டைக் குறிக்கிறது.

ஆற்றிவு உயிர்: மக்கள்

முதல் ஐந்து அறிவுடன் மனத்தால் உணரும் பகுத்தறியும் தன்மையுடைய மக்கள் அனைவரும் ஆற்றிவு உடையவர்களாகக் கட்டமைக்கிறார் தொல்காப்பியர்.

அத்தம் நண்ணிய அம் குடி சீறார்
மக்கள் போகிய அணில் ஆடு முன்றில்
(குறி.41:3-4)

பாலைவழிக்கு அருகிலுள்ள அழகிய சிற்றூரில் மனிதர்கள் கைவிட்டுப் போன பின், அணில்கள் ஓடியாடும் முற்றத்தையுடைய வீடு என்று குறுந்தொகை குறிப்பிடுகிறது. மாண்ட என் மனைவியோடு மக்களும் நிரம்பினர் (புறம்.191:3) என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவு நிரம்பினர் என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வழியாக மக்கள் என்ற சொல்லின் பொருளை அறியமுடிகின்றது.

தொல்காப்பியம் குறிப்பிட்ட ஓற்றிவு, ஈற்றிவு, மூவறிவு, நாலறிவு, ஐந்தறிவு, ஆற்றிவு ஆகிய உயிர் பாகுபாடுகளின் வருகை முறைகள் அனைத்தும் சங்க இலக்கியத்தில் வருவதை மேற்கண்ட சான்றுகளின் வழியாக அறியமுடிகின்றது.

நெடுநல்வாடை மற்றும் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் ஓரறிவு உயிரிகளின் பதிவுகளையும் புறநானூற்றில் ஈரறிவு உயிரிகளின் பதிவுகளையும் சிறுபாணாற்றுப்படை, அகநானூறு மற்றும் குறுந்தொகையில் மூவறிவு உயிரிகளின் பதிவுகளையும் குறுந்தொகை மற்றும் கலித்தொகையில் நான்கறிவு உயிரினங்களின் பதிவுகளையும் திருமுருகாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கலித்தொகை, அகநானூறு, நற்றிணை, பரிபாடல், ஐங்குறுநூறு, மலைபடுகடாம், குறிஞ்சிப்பாட்டு ஆகியவற்றில் ஐந்தறிவு உயிரினங்களின் பதிவுகளையும் ஆறாவது அறிவான பகுத்தறிவு மக்கள் குறித்த பதிவுகளைப் பகுத்தறிவு புறநானூறு மற்றும் குறுந்தொகையிலும் காணமுடிகின்றன.

தொல்காப்பியர் சுட்டிய உயிர்ப்பாகுபாடுகளை சங்க இலக்கயத்தின் வழியாக எடுத்துக்காட்டுகிறது இக்கட்டுரை. தொல்காப்பிய மரபியல் சுட்டும் உயிர்ப் பாகுபாட்டு உயிரினங்களின் வருகை முறையினை இலக்கிய வகை அல்லது வகைமையியல் நோக்கில் தமிழ் இலக்கியங்களில் பொருத்திப் பார்ப்பது அவசியமானதாகும்.

அற்றைய நாளில் தொல்காப்பியர் ஒன்று முதல் ஐந்து அறிவு வரையிலான உயிர்ப்பாகுபாடுகளுக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு என்ற நிலையில் இரண்டு இரண்டு பெயர்களை மட்டும் தந்துள்ளார். ஆனால் இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப உலகில் காணக்கிடக்கும் உயிர்ச் சூழலியலில் உள்ள விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங்கள் ஆகியவற்றைத் தொல்காப்பியர் சுட்டும் இந்த வகைப்பாட்டுக்கு ஏற்ப பிரித்தறிந்து தமிழில் வழங்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். காலமாற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப உயிர்ச் சூழலியலும் தமிழும் ஒருங்கிணைந்த இந்த ஆய்வு அவசியமானதாகும்.

நூற்பட்டியல்

1. அரவிந்தன். மு. வை, உரையாசிரியர்கள், 2008, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
2. இளம்பூரணர் உரை, 2010. தொல்காப்பிய எழுத்திகாரம் மூலமும் உரையும், சென்னை, சாரதா பதிப்பகம்
3. இளம்பூரணர் உரை, 2010. தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரம் மூலமும் உரையும், சென்னை, சாரதா பதிப்பகம்
4. இளம்பூரணர் உரை, 2010. தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும், சென்னை, சாரதா பதிப்பகம்
5. சங்க இலக்கியம். 2014. எட்டுத்தொகை, தொகுதி 1, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
6. சங்க இலக்கியம். 2014. எட்டுத்தொகை, தொகுதி 2, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
7. சங்க இலக்கியம். 2014. எட்டுத்தொகை, தொகுதி 3, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
8. சங்க இலக்கியம். 2014. பத்துப்பாட்டு, தொகுதி - 1, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
9. சங்க இலக்கியம். 2014. பத்துப்பாட்டு, தொகுதி - 2, சென்னை, நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிலையம்
10. சுப்ரமணியம்.ச.வே.சு., 2006. சங்க இலக்கியம் முழுவதும், சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
11. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியன், நீலபத்மநாபன், புதிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, புதுதில்லி, சாகித்திய அகாதெமி
12. தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம் எழுத்த திகாரம், தொகுதி - 1, 2006, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
13. தமிழண்ணல், 2006. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், தொகுதி - 2, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
14. தமிழண்ணல். 2006. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், தொகுதி - 3, சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்
15. பேராசிரியர் உரை. 2017 தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், சென்னை, அமராவதி பதிப்பகம்